

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 14. september 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2020-0030-4557
Dok.: 1581512

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1627 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. august 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Niklas Velling Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1627 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om der er tale om et ansættelsesforhold, når en bistandsværgen beskikkes? I så fald, hvem er arbejdsgiver, og hvordan er dennes rolle i den forbindelse?”

Svar:

Det følger af straffelovens § 71, stk. 1, at retten kan beskikke en bistandsværgen for en tiltalt, hvis der bliver tale om at dømme den tiltalte til anbringelse i en institution eller til forvaring efter reglerne i straffelovens §§ 68-70. Det følger endvidere af bestemmelsen, at bistandsværgen så vidt muligt skal være en af den tiltaltes nærmeste pårørende, der sammen med den beskikkede forsvarer skal bistå tiltalte under sagen.

Ifølge straffelovens § 71, stk. 2, skal der beskikkes en bistandsværgen for en tiltalt, der er dømt til anbringelse eller forvaring, eller som har fået en dom, der giver mulighed herfor. Bistandsværgen skal holde sig underrettet om den dømtes tilstand og drage omsorg for, at opholdet og andre foranstaltninger ikke udstrækkes længere end nødvendigt. Beskikkelsen ophører, når foranstaltningen endeligt ophæves.

Det forudsættes i forarbejderne til straffelovens § 71, at bistandsværgen så vidt muligt skal være en af den sigtedes, tiltaltes eller dømtes nærmeste pårørende – uanset om bistandsværgen udpeges under sagen i medfør af § 71, stk. 1, eller efter der er afsagt dom i medfør af § 71, stk. 2, jf. Folketingstidende 1993-1994 (1. samling), tillæg A, spalte 8061.

Straffelovens regler om beskikkelse af bistandsværger er udmøntet i bekendtgørelse nr. 947 af 24. september 2009 om bistandsværger (bistandsværgenbekendtgørelsen), som ændret ved bekendtgørelse nr. 1512 af 17. december 2019. Det fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at politiet skal bistå retten med at finde en person, der kan beskikkes som bistandsværgen, og at den sigtede, tiltalte eller dømte indledningsvis skal spørges, om der er en bestemt person, som vedkommende ønsker at få beskikket.

Hvis den sigtede, tiltalte eller dømte ikke selv foreslår en person eller ikke har nære pårørende, eller ingen af de pågældende er villige eller egnede til at blive beskikket, skal politiet indstille den bistandsværgen, der på forførelsen over bistandsværger står for tur til at blive beskikket, jf. bistandsværgenbekendtgørelsens § 5, stk. 2, 1. pkt. Forinden indstilling til retten vedrørende beskikkelsen sker, skal den pågældende bistandsværgen samt den sig-

tede, tiltalte eller dømte have lejlighed til at udtale sig om den påtænkte indstilling, jf. bistandsværgebekendtgørelsens § 5, stk. 3, 1. pkt.

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet fører fortegnelsen over antagne bistandsværger, jf. bistandsværgebekendtgørelsens § 2. Reglerne omhandlende Rigspolitiets antagelse af bistandsværger på fortegnelsen følger af bekendtgørelsens § 1. Der er ikke tale om et traditionelt ansættelsesforhold, når bistandsværger antages på fortegnelsen eller beskikkes, hvorfor de ikke har de samme rettigheder og pligter som f.eks. ansatte i psykiatrien eller i politiet.”